

volder nogen skade, når det kommer i hænderne på små børn, medens en erfaren hobbymekaniker kan anvende potentielt farlige produkter, blot de er forsynet med nødvendig beskyttelsesanordning, og der oplyses om risikoen.

At et produkt er farligt behøver ikke at betyde, at det er defekt, således som det er tilfældet, hvis det er behæftet med en konstruktionsfejl.

De skader, som lovforslaget har til formål at forebygge, er navnlig alvorlige person- og tingsskader. Lovforslaget indeholder ikke nogen indskrænkninger med hensyn til arten af personskader. Formålet er således at modvirke såvel risiko for ulykkestilfælde som for sundheds- og sygdomsskader af forskellig slags.

Risikoen for skade beror således på et samspil mellem bruger, produkt og anvendelse. Produktet skal være indrettet under hensyn til den brug som brugerne med rimelighed kan forvente at udsætte det for, fordi de ikke kender de anvendelsesrisici, der er forbundet hermed.

#### *Til stk. 2*

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 2, litra b, sidste led, der medfører, at muligheden for at skabe større sikkerhed eller for at skaffe andre, mere sikre produkter ikke er tilstrækkelig årsag til at betragte et produkt som farligt. En Lada er ikke farlig, blot fordi en Volvo er sikrere. Først når man generelt kan forvente, at den pågældende sikkerhedsforanstaltning er almindeligt forekommende ved den type produkter, kan det forhold, at en sådan foranstaltning mangler, anses som en sikkerhedsrisiko ved produktet.

Sikkerheden skal således vurderes ud fra produktet som det fremtræder, og ikke som det kunne fremtræde, hvis der eksempelvis var brugt flere ressourcer i forbindelse med frembringelsen eller foretaget en mere omhyggelig forarbejdning.

#### *Til stk. 3*

Bestemmelsen fastslår, at hvad der er anført om produkters sikkerhed, på tilsvarende måde skal gælde for tjenesteydelser, der er omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1.

#### *Til § 7*

##### *Til stk. 1*

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 4, der opstiller en rangorden over henholdsvis specifikke unionsbestemmelser, specifikke nationale forskrifter, internationale standarder, nationale standarder,

det aktuelle tekniske niveau og god forretningsskik, der skal inddrages i vurderingen af, om produktets sikkerhed er acceptabel.

Efter stk. 1 er der således en formodning for, at et produkt eller en tjenesteydelse er sikkert, hvis det er konstrueret, fremstillet eller udført i overensstemmelse med de sundheds- og sikkerhedskrav, der er fastsat i lovgivningen. Det betyder, at et dansk produkt, der er fremstillet i overensstemmelse med danske sundheds- og sikkerhedsforskrifter, må anses for sikkert. Bestemmelsen er udslag af det grundlæggende princip om, at enhver myndigheds administration som udgangspunkt sker i medfør af nationale regler. Det betyder også, at sådanne produkter frit kan forhandles inden for Unionen. Princippet om, at danske myndigheder kan fastsætte bestemte sundheds- og sikkerhedsforskrifter for de produkter og tjenesteydelser, der forhandles her i landet, gælder dog kun, såfremt de nationale regler er i overensstemmelse med EØF-traktaten, særlig art. 30 og 36. Traktatens art. 30 skal ifølge EF-Domstolens praksis fortolkes således, at nationale regler ikke kan lægge hindringer i vejen for, at varer, som er lovligt fremstillet og bragt i omsætning i en medlemsstat, indføres til andre medlemsstater, medmindre sådanne regler er uomgængelige nødvendige af hensyn til især beskyttelsen af den offentlige sundhed, god handelsskik, effektiv skattekontrol og forbrugerbeskyttelse. Traktatens art. 36 tillader endvidere afvigelser fra forbudet i art. 30 mod nationale importrestriktioner, hvis reglerne, der medfører sådanne restriktioner er nødvendige af hensyn til en række forhold, herunder bl.a. den offentlige sikkerhed.

EØF-traktatens art. 30 er imidlertid ikke til hinder for, at danske myndigheder opstiller anvendelsesforskrifter, der supplerer kravene til produktets sikkerhed. Det vil således være mindre indgribende, at stille supplerende krav i form af anvendelsesforskrifter fremfor helt at forbyde produktet. Dette vil navnlig få betydning, hvor der er tale om et enkelt produkt, fx. kan man forestille sig, at en maskine overholder fremstillingslandets forskrifter med hensyn til støj. De danske myndigheder vil i disse situationer kunne foreskrive, at høreværn skal benyttes for at undgå støjgener fra maskinen. På tilsvarende måde kan det være nødvendigt, at forsyne produktet med en anden anvisning om brug eller ved mærkning at angive, at den pågældende produkttype ikke må benyttes til det antal personer, som den oprindelig var beregnet, fx. en elevator.